

Sygn. akt: I C-upr 1378/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Tabor-Wytrykowska
Protokolant:	sekr. sądowy Magdalena Jagiera

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 r. w Legnicy

sprawy z powództwa powódki/pozwanej wzajemnej J. S.

przeciwko pozwanej/powódce wzajemnej I. K. (1)

o zapłatę

oraz pozwanej/powódki wzajemnej I. K. (2)

przeciwko powódce/pozwanej wzajemnej J. S.

o nakazanie ewentualnie o zapłatę ewentualnie o złożenie zastępczego oświadczenia woli

I. oddała powództwo główne;

II. oddała powództwa wzajemne;

III. zasądza od powódki/pozwanej wzajemnej na rzecz pozwanej/powódki wzajemnej kwotę 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje pozwanej/powódce wzajemnej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Legnicy) kwotę 30,00 zł tytułem brakującej opłaty sądowej należnej od pozwu wzajemnego.

Sygn. akt I C upr 1378/13

UZASADNIENIE

Powódka J. S. wniosła o zasądzenie od pozwanej I. K. (1) na swoją rzecz kwoty 1 699,00 złotych wraz z ustawowi odsetkami liczonymi od dnia 6 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w dniu 6 czerwca 2013 r. strony zawarły umowę, na mocy której powódka dokonała na rzecz pozwanej sprzedaży kuchenki gazowej wraz z montażem. Pozwana podpisała też zgodę na zabranie poprzedniego urządzenia gazowego do recyklingu. Pozwana skorzystała z przysługującego jej prawa odstąpienia od umowy w terminie 10 dni. Zdaniem powódki nie jest możliwe zwrócenie towaru dostarczonego pozwanej w stanie niezmienionym. Powódka nie zgodziła się również na obniżenie ceny do 850 zł. Według

powódki brak reakcji pozwanej na podjętą próbę polubownego zakończenia sprawy stanowi próbę uchylecia się od uregulowania należności wynikającej z umowy sprzedaży kuchenki. Pozwana od 6 czerwca 2013 r. korzysta z kuchenki pomimo nieuregulowania należności.

W odpowiedzi na pozew pozwana I. K. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości. Zarzuciła, że została zmuszona do popisania dokumentów sprzedaży i zlecenia wymiany kuchenki oraz zgody na recykling starej kuchenki przez pracowników powódki w ten sposób, że podali się oni za przedstawicieli gazowni miejskiej oraz przekazali informację, iż wymiana kuchenki jest obowiązkowa i konieczna. Nadto pozwana I. K. (1) złożyła pozew wzajemny, w którym domagała się nakazania powódce/poszwanej wzajemnej J. S. zwrotu dotychczasowej kuchenki gazowej, a w razie fizycznego jej zniszczenia pozostawienia kuchenki zainstalowanej przez firmę (...) bez konieczności jakichkolwiek płatności finansowych. Podniosła, że nie korzystała z kuchenki zamontowanej przez powódkę od chwili jej montażu. Według pozwanej/powódki wzajemnej firma nie powinna była niszczyć kuchenki pozwanej/powódki wzajemnej do czasu upewnienia się czy nie skorzysta ona z prawa odstąpienia od umowy sprzedaży.

W piśmie z dnia 12 lutego 2014 r. powódka/poszwana wzajemna podtrzymała swoje stanowisko. Wniosła również o oddalenie powództwa wzajemnego. Podniosła, że nie jest w stanie zwrócić starej kuchenki gazowej pozwanej/powódki wzajemnej, bowiem została ona oddana do recyklingu. To na pozwanej/powódce wzajemnej ciążył obowiązek pozostawienia starej kuchenki do czasu upływu terminu do odstąpienia od umowy. Treść żądania pozwanej/powódki wzajemnej oznacza, że dąży ona do otrzymania nowej kuchni bez obowiązku zapłaty.

Na rozprawie w dniu 11 marca 2014 r. pełnomocnik pozwanej/powódki wzajemnej doprecyzował żądanie wzajemne I. K. (1) w ten sposób, że na wypadek gdyby nie był możliwy zwrot doczasowej kuchenki to pozwana domaga się zwrotu jej równowartości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka/poszwana wzajemna J. S. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), mającą siedzibę w B., gmina O..

Bezsporne

W dniu 6 czerwca 2013 r., w miejscu swojego zamieszkania w L., pozwana/powódka wzajemna I. K. (1) zawarła z przedstawicielami firmy (...) umowę sprzedaży kuchni gazowej wraz z montażem za kwotę 1 699 zł. Cena miała być uiszczona przez pozwaną/powódkę wzajemną w 18 ratach, po 123,50 zł każda. Jednocześnie I. K. (1) zlecała firmie (...) wywiezienie starej kuchenki w celu jej recyklingu.

Dowód: - umowa z dnia 06.06.2013 r., k. 10,

- oświadczenie pozwanej/powódki wzajemnej z dnia 06.06.2013 r., k. 11,

- zlecenie z dnia 06.06.2013 r., k. 12,

- oświadczenie pozwanej/powódki wzajemnej z dnia 06.06.2013 r., k. 13.

I. K. (1) skorzystała z przysługującego jej prawa i odstąpiła od w/w umowy w ciągu 10 dni.

Bezsporne

W dniu 4 lipca 2013 r. I. K. (1) zainicjowała postępowanie przed Miejskim Rzecznikiem Praw Konsumentów w L., które nie doprowadziło do polubownego załatwienia sporu między stronami na tle zwrotu kuchenki zamontowanej u I. K. (1). W toku tej sprawy J. S. zaproponowała obniżenie ceny sprzedaży do kwoty 850 zł.

Dowód: - oświadczenie I. K. (1) z dnia 04.07.2013 r., k. 16-17,

- pismo J. S. z dnia 12.07.2013 r., k. 18, 19.

Pismem z dnia 20 listopad 2013 r. J. S. wezwała I. K. (1) do zapłaty kwoty 1 699 zł.

Dowód: - ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 20.11.2013 r., k. 20.

Sąd zważył:

Powództwo główne ani powództwa wzajemne nie zasługiwały na uwzględnienie.

Wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia były w zasadzie bezsporne między stronami. Dotyczy to nie tylko faktu zawarcia umowy sprzedaży kuchenki gazowej z montażem w dniu 6 czerwca 2013 r. z jednoczesnym zleceniem firmie powódki/pozwanej wzajemnej zabrania starej kuchenki do recyklingu, ale nade wszystko faktu odstąpienia od tej umowy przez pozwaną/powódkę wzajemną I. K. (1).

Uprawnienie pozwanej/powódki wzajemnej do odstąpienia od umowy wynika z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U.2012.1225 j.t.) i w okolicznościach niniejszej sprawy było uzasadnione faktem zawarcia umowy sprzedaży kuchenki gazowej poza lokalem przedsiębiorstwa należącego do J. S.. Powódka/pozwana wzajemna nie kwestionowała tego uprawnienia pozwanej/powódki wzajemnej, ani nie podnosiła nieskuteczności odstąpienia w okolicznościach niniejszej sprawy ze względu na termin czy formę zachowane przez nabywcę.

Powyższe jest decydujące dla oceny zasadności roszczenia głównego. Dlatego Sąd pominął zgłoszone przez obie strony wnioski dowodowe inne niż z dokumentów, uznając, że okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia są dostatecznie wyjaśnione.

Odstąpienie od umowy pociąga za sobą ten skutek, że umowę uważa się za nie zawartą od początku (skutek ex tunc), tak jakby strony w ogóle jej nie zawarły (art. 2 ust. 3 w/w ustawy). W efekcie powstaje obowiązek zarówno sprzedawcy jak i kupującego zwrotu świadczeń wzajemnych. W przypadku umowy sprzedaży oznacza to, że nabywca ma zwrócić towar, a sprzedawca cenę, jeśli taka została już uiszczona. Jest to równoznaczne z odpadnięciem obowiązku zapłaty ceny przez kupującego oraz ponownym przejściem własności rzeczy na sprzedawcę.

Przepis art. 2 ust. 3 w/w ustawy stanowi wprost: „W razie odstąpienia od umowy umowa jest uważana za niezawartą, a konsument jest zwolniony z wszelkich zobowiązań. To, co strony świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Zwrot powinien nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie czternastu dni. Jeżeli konsument dokonał jakichkolwiek przedpłat, należą się od nich odsetki ustawowe od daty dokonania przedpłaty”.

Mając powyższe na uwadze należało oddalić powództwo główne o zasądzenie kwoty 1 699 zł, która, jak wynika z uzasadnienia pozwu, bezspornych okoliczności tej sprawy oraz załączonych dokumentów, jest ceną sprzedaży spornej kuchenki z montażem. Na skutek zniweczenia skutków umowy sprzedaży z dnia 6 czerwca 2013 r. powódce/pozwanej wzajemnej nie przysługuje roszczenie o zapłatę ceny, a jedynie o zwrot towaru. Ewentualna szkoda, jeśli takowa powstałaby, na skutek nienormalnego zużycia towaru, będącego konsekwencją jego użytkowania przez kupującego, podlega zwrotowi, ale tylko na zasadzie odszkodowania. Wymaga to sformułowania właściwego żądania o zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, stanowiącej kompensatę uszczerbku majątkowego właściciela rzeczy spowodowanego jej ponadnormatywnym zużyciem, wykraczającym poza zwykły zarząd. Na pewno nie jest to kwota odpowiadająca cenie rynkowej kuchenki, gdyż nawet gdyby przyjąć, że pozwana/powódka wzajemna od czerwca 2013 r. korzysta z kuchenki (co pozostaje w sprzeczności z jej twierdzeniami) to mało prawdopodobne jest aby wyeksploatowała kuchenkę w 100 %. Niezależnie od tego, powódka/pozwana wzajemna nie uzasadniła roszczenia w ten sposób, iż domaga się odszkodowania, ani nie wykazała istotnych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, jak bezprawność działania, szkoda, wina pozwanej/powódki wzajemnej. Przeciwno zakwalifikowaniu roszczenia z bezpodstawnego wzbogacenia przemawia to, że powódce/pozwanej wzajemnej przysługuje inne roszczenie, mianowicie o zwrot kuchenki.

Co do powództw wzajemnych, które miały charakter ewentualny, należy zauważyć, że żadne z nich nie zasługiwało na uwzględnienie.

Tytułem wstępu trzeba wskazać, że w ocenie Sądu nie można łączyć zwarcia umowy sprzedaży nowej kuchenki ze zleceniem oddania do recyklingu starego sprzętu. Są to dwa odrębne stosunki prawne, które w prawdzie pozostają ze sobą w związku przyczynowym, jednak każdy z nich ma swój odrębny byt, funkcjonujący samodzielnie w oderwaniu od drugiego. Niewątpliwie pozwana/powódka wzajemna mogła, ale nie musiała skorzystać z pośrednictwa firmy powódki/pozwanej wzajemnej w zakresie utylizacji starej gazówki. Oddając ją do recyklingu za pośrednictwem sprzedawcy, pozwana/powódka wzajemna odniosła korzyść polegającą na nieopłatnym pozbyciu się problemu. Ponieważ jednak nie wpłynęło to na warunki umowy sprzedaży nowej gazówki, nie należy rozciągać skutków odstąpienia od umowy sprzedaży automatycznie na umowę dotyczącą oddania do recyklingu starego sprzętu. Powyższe oznacza, że obowiązek zwrotu kuchenki nowej nie powinien być uzależniany od zwrotu pozwanej/powódce wzajemnej starej kuchenki.

W omawianym zakresie pozwana/powódka wzajemna domagała się, po pierwsze, nakazania zwrotu starej kuchenki ewentualnie zwrotu równowartości tej kuchenki.

Niezależnie od tego co zostało powiedziane wyżej tytułem wstępu, pierwsze z żądań nie zasługuje na uwzględnienie, także dlatego, że jak przyznała powódka/pozwana wzajemna, tzw. stara kuchenka została oddana do recyklingu, zatem niemożliwy jest zwrot fizyczny. Okoliczność ta była znana stronom już na etapie postępowania przed Rzecznikiem Konsumentów, bowiem stanowiła źródło sporu między stronami od samego początku (z tego właśnie powodu sprawa ostatecznie trafiła do Sądu).

Z kolei drugie z żądań, tj. o zwrot równowartości kuchenki, po raz pierwszy zostało sformułowane przez pełnomocnika pozwanej/powódki wzajemnej na rozprawie w dniu 11 marca 2013 r. Powództwo to nie zostało w żaden sposób sprecyzowane przedmiotowo, tj. poprzez podanie kwoty tej równowartości. Biorąc pod uwagę określoną przez stronę wartość przedmiotu sporu w powództwie wzajemnym (nie zmienioną na rozprawie w dniu 11 marca 2014 r.), należało uznać, że kwota 1 699 zł, wyznacza granicę tego żądania. Natomiast jest to całkowicie nieudowodnione stanowisko, a nade wszystko wątpliwe, wszak mało prawdopodobne jest by wieloletnia kuchnia gazowa starego typu – w braku innych twierdzeń i dowód należy zakładać że o taką właśnie kuchnię chodzi w tej sprawie – była warta tyle co nowo montowany sprzęt.

Ostatnie z żądań zgłoszonych przez I. K. (1), tj. o „pozostawienie nowej kuchni bez obowiązku zapłaty” w ogóle nie ma racji bytu. Sąd zakwalifikował żądanie w jedyny możliwy sposób, jako o nakazanie powódce/pozwanej wzajemnej złożenia zastępczego oświadczenia woli w przedmiocie przeniesienia własności kuchenki na pozwaną/powódkę wzajemną bez obowiązku zapłaty ceny (art. 64 k.c.).

W ocenie Sądu brak jest podstawy prawnej dla takiego żądania.

Na marginesie należy też zauważyć, że stanowisko I. K. (1) w omawianym zakresie jest niekonsekwentne, gdyż w ten sposób dąży do nabycia własności kuchenki, podczas gdy odstępując od umowy sprzedaży zniweczyła skutek w postaci przejścia na nią własności przedmiotowej kuchenki gazowej.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach procesu, jak w pkt III, jest konsekwencją oddalenia powództwa głównego i znajduje uzasadnienie w art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca ma obowiązek zwrócić stronie wygrywającej, koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, za które, w niniejszym postępowaniu, należało uznać koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł.

Rozstrzygnięcie w pkt IV oparte jest na treści art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. i jest wynikiem potraktowania pozwanej/powódki wzajemnej jako strony przegrywającej w zakresie wytoczonych przez nią powództw wzajemnych.